

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editură Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

CU OȘANUL NU TE PUNE ! - ANK FLEUR - FLORI DE PIATRĂ

Florica PAȚAN¹

Cu **oșanul**, că este el poet sau economist, nu poți vorbi decât la modul serios. El accede la adevăr cuprinzând istoria în integralitatea ei, dar și geografia: câmpul, muntele, stânca, izvorul, toate fac parte dintr-un peisaj în care descoperim sacralitatea, așa cum spunea Mircea Eliade, vorbind despre sacrul ascuns în profan.

El, **oșanul**, nu glumește cu lucrurile sacre din viața lui, iar dacă este și poet și economist, cum este Ank Fleur, n-ai cum altfel să te apropii, decât cu respectul cuvenit, cu grija că are în spate o istorie și o tradiție sfântă, de care noi, tot europeanizându-ne, parcă ne-am detașat puțin. E adevărat, sângele dacic acolo, în Oaș, clocotește încă în țâpurituri, în portul tradițional, adevărat „templu la purtător o *imago mundi* care conține o sumă de simboluri, hierofanii, re...velări ale sacrului care îi dau o poveste... iar nouă, o identitate”, cum spunea prof. Ioan Sorin Apan. Regăsim datele noastre ancestrale în dansuri rotite de fete și feciori neclintiți în mândrie și iubire față de locurile natale, odinioară ale dacilor.

Ei, **oșenii**, sunt purtători ai unei tradiții pe care o păstrează ca pe o comoară, așa cum face cu o înaltă conștiință de sine, tânăra poetă Ank Fleur în versuri a căror tonalitate este când de rugăciune, mulțumind Maicii Domnului, sau adresându-se Domnului nostru Iisus Hristos, când de cântec, ori descântec liric... Universul proxim este populat de ființele dragi poetei, fiica sa Iulia, Ana din Trip, cu forța și exemplul rugăciunilor sale, o prietenă, Viorica, nume de floare, apoi Amelia și Camelia, cea înțeleaptă. Lumea reală este transpusă direct în versul poetei Ank Fleur, cu nume de oameni și locuri ce ne poartă în **Oașul** de poveste.

Dacă privim fenomenologic, nu reprezentarea ca atare, ci imaginația artistică face ca un conținut oarecare să fie poetic, anume când imaginația o prinde pe poetă în așa fel, încât „se lasă comunicat în

¹ Prof. Florica PĂȚAN, Alba Iulia, 2023

vorbire, în cuvinte și în potrivirea lor laolaltă, o potrivire frumoasă ca expresie vorbită” după cum arăta Hegel în „Despre artă și poezie”. Iar întrebările au și răspuns, ceea ce conferă versurilor Ancăi Fleur conținut ontic. Pentru că poezia a fost și rămâne **cunoaștere**.

Ank Fleur aduce în prim plan societatea „Kiwanis Art” din Oradea, nume internațional integrat în peisajul poetic ce nu scapă ochiului tradiționalist, dar rezzonează firesc în echilibrul dintre modern și tradițional, nu oricum, ci ca proiecție între verdele acestui pământ și albastrul cerului, calea albastră a cosmicizării viziunii poetice. Dimensiunea universală a lumii este determinată de prezența atât de naturală a Maicii Domnului în conștiința lirică, alături de cei apropiați, familie, prieteni. Oameni și sfinți viețuiesc laolaltă întru armonizarea existenței, sub patronajul unui albastru ce revine, ca esență a sacralității ascunse în lucrurile mărunte sau mărețe, cum ar fi dorul de absolut, accesarea Înaltului celest, sălaș divin. Albastrul purificator, dar și auriul, cu toată simbolistica lui de căldură divină și viață, fertilitate și belșug, fac trimitere la timpul prezent, un 2022 însângerat într-un război de neînțeles, pe care doar florile aurii ale speranței și dreptății, venind din cosmos, din ploii de meteori, l-ar putea opri, spălând pământul de cele rele... Printr-o singură sintagmă, poeta cosmicizează universul său cu „flori aurii din ploii de meteori”, înfățișând imaginea în figură arhitectonică, sculptural plastică ori picturală.

Între teluric și celest, între oamenii obișnuiți și sfinții care le primesc rugăciunile de liniște și pace, acea simplitate așa de greu de atins, după cum spunera Eckart von Hirschhausen se desfășoară, ca într-un tablou feeric, câmpul cu florile, tainele serii, parfumul bujorilor albi, aurii sau roșii, simbolizând, discret iubirea... Pe verticala celest - terestru, un curcubeu este pictat pe cer, iar raiul grădinii albastre este spațiul unei realități pe care poeta o percepe în Cămărzana ei sau la Remeți, acolo unde sentimentul sacru al iubirii poate fi trăit cu un trubadur ivit dintr-o poveste, de aceea îl numește „zânule” și lucrurile se reasează în buchete de bujori în grădinile albastre...

Se poate vorbi, în acest caz, de un discurs poetic simbolic, prefigurat încă din titlul volumului, FLORI DE PIATRĂ, cu un răsnet în variante de tonuri muzicale. Metafora „flori” cuprinde, în sine, totul, de la familie, copil, la prieteni, cunoștințe, comunitate – oameni și locuri unde ființa poetică trăiește într-o frenetică și neîncetată căutare de sine. Conștiința de sine și raționalitatea filigranează sensibilitatea, spațiul incert existențial, versatilitatea lumii și a timpului. Cosmicitatea viziunii derivă din simbolistica culorilor cu trimitere la cele patru elemente aristotelice. Roua din verdele de la început simbolizează apa, nașterea, viața; roșul simbolizează intensitatea sentimentelor și sugerează iubirea, focul; galbenul și albul simbolizează văzduhul, aerul, belșugul, iar verdele-pământul. Călătoria poetei din profan spre sacru, din temporal spre atemporal ilustrează, în fond, dialectica confruntării dintre cunoscut și necunoscut, cu accesarea spre absolut. În versurile sale se reface un spațiu sacru în jurul casei și al grădinii albastre, iar albastrul nedeterminat ar putea reprezenta tronul Mântuitorului din slava cerească. Pictural combinate în curcubeu, culorile sunt focalizate pe cer și creează impresia de ilimitat și de întreținere a spectacolului lumii într-o perpetuă mișcare.

Poemul „Ce e poezia ta, Ank Fleur?” conține o adevărată estetică, este o ars poetica țintind către cuprinderea sintetică și unificatoare: familia, copilăria, „tu”, un tu nedeterminat, eu sau voi, iubitul etc... Se enumeră elemente concrete, dar și abstracte ale existențialului: prietenia, încrederea, bucuria și, evident, acel albastru unificator, purificator, de esență divină, chintesență a ideii de absolut.

Poeta Ank Fleur, onirică și vizuală, apropie elemente ale materiei viu colorate, flori, dimineți, lumini baroce în alb, galben - auriu, roșu, albastrul strălucitor al lumii, dar și al cuvintelor sale, încât bogăția imaginii configurează un discurs a cărui prospețime este incontestabilă.

Cetatea Cavalerilor

NR. 5(33) MAI 2023